

Οι μαθητές έχουν τη δύναμη στο χέρι τους!

Όλα τα σχολεία της Ελλάδας ενώνονται για να στηρίξουν ένα σχολείο στην Αφρική!

Λίγα λόγια για την Ουγκάντα

Η Ουγκάντα βρίσκεται στη κεντρική Αφρική με πρωτεύουσα και μεγαλύτερη πόλη την Καμπάλα. Βρίσκεται δίπλα στη λίμνη Βικτόρια και συνορεύει με το Κονγκό, το νότιο Σουδάν και την Κένυα. Έχει έκταση 236.000 χλμ. και πληθυσμό 36 εκ. κατοίκους.

Στην Ουγκάντα το προσδόκιμο ζωής είναι 55 χρόνια, 20% του πληθυσμού δεν έχει πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό, 6% των παιδιών πεθαίνει στον πρώτο χρόνο ζωής του ενώ 15% των παιδιών κάτω από 5 ετών υποσιτίζεται.

Κατά τη διάρκεια του εμφύλιου πολέμου που για είκοσι χρόνια ρήμαξε την περιοχή και προκάλεσε χιλιάδες θανάτους και πολύ πόνο, οι άνθρωποι κατέφυγαν στο Παντέρ και έστησαν καταυλισμό με σκηνές. Περισσότεροι από 1,6 εκατομμύριο άνθρωποι εγκατέλειψαν τα σπίτια τους και κατέληξαν σε καταυλισμούς για να γλυτώσουν. Με τον καιρό, οι σκηνές αντικαταστάθηκαν με καλύβες, πλίνθινα σπίτια και λίγα κυβερνητικά συνήθως, τούβλινα κτίρια.

Ακόμα και σήμερα είναι εμφανή τα σημάδια που άφησε ο εμφύλιος στη χώρα. Πίσω από τα χαμόγελα των ανθρώπων μπορεί κάποιος να καταλάβει πως δίνουν ένα καθημερινό αγώνα για επιβίωση. Άνθρωποι που δεν έχουν νιώσει ποτέ πώς είναι να ζεις σε ένα ασφαλές, δημοκρατικό, δίκαιο περιβάλλον, που μεγάλωσαν μέσα στη βία και το μίσος, αγόρια που σε ηλικία 12 ετών απήχθησαν για να γίνουν πολεμιστές, γυναίκες που κακοποιήθηκαν και παιδιά που έχασαν τους γονείς τους.

Το χωριό Γκαλαγκάλα

Το χωριό Γκαλαγκάλα βρίσκεται σε μια από τις πιο φτωχές περιοχές της Αφρικής, στη Βόρεια Ουγκάντα, στη κοινότητα Παντέρ. Έχει πληθυσμό 14.000 ανθρώπους οι οποίοι ασχολούνται κυρίως με αγροτικές εργασίες.

Το πρωί τα παιδιά περπατάνε 1,5χλμ για να φέρουν νερό στο σπίτι τους, κουβαλώντας μεγάλα μπιτόνια στο κεφάλι. Βοηθάνε στις δουλειές του σπιτιού και μετά πηγαίνουν στο σχολείο, όπου περνάνε το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας τους. Στο διάλειμμα τα παιδιά παίζουν με ζωάκια που φτιάχνουν από λάσπη. Κάνουν μάθημα κάτω από ένα αχυρένιο υπόστεγο ή το μεγάλο δέντρο εκεί κοντά και κάθονται πάνω στο χώμα. Κάθε τάξη έχει περίπου 25-30 παιδιά. Στο σχολείο μαθαίνουν γραφή, ανάγνωση, αριθμητική και αγγλικά. Δεν έχουν βιβλία αλλά μόνο ένα τετράδιο και μολύβι.

«Στο χωριό Γκαλαγκάλα, μία κοινότητα τόσο απομακρυσμένη αλλά και τόσο φιλόξενη, είδαμε ένα σχολείο γεμάτο από παιδιά που διψάνε για μάθηση. Παιδιά που δεν έχουν τίποτα από αυτά που εμείς θεωρούμε δεδομένα αλλά είναι τόσο χαρούμενα. Οι γονείς τους έχουν καταλάβει ότι μόνο μέσα από την εκπαίδευση μπορούν τα παιδιά τους να έχουν ένα καλύτερο μέλλον. Είναι πραγματικά συγκινητικό να βλέπεις ανθρώπους που δεν έχουν τα βασικά αλλά να χαμογελάνε.

Είδαμε αυτά τα παιδιά να τραγουδάνε, να γελάνε, να μιλάνε αγγλικά, να παρακολουθούν με μεγάλη προσοχή το μάθημα και να θέλουν να μας δείξουν αυτά που έχουν μάθει. Το παιχνίδι που άρεσε περισσότερο στα παιδιά είναι να τα βγάζουμε μία φωτογραφία και να τους τη δείχνουμε. Γελούσαν πολύ γιατί έβλεπαν τον εαυτό τους για πρώτη φορά, καθώς καθρέφτες δεν υπάρχουν πουθενά».

Γιώργος Μαυρογόνατος, μέλος της ομάδας της ActionAid

